

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 3. Omnibus Christianis necessaria crux, & abnegatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

nos prossimum semper instabiles futuri, donec tandem
rejectis terrenis consolationibus quiescamus in Deo qui
est pars nostra, & gaudium nostrum, rerumque omnium
finis, & centrum.

§.III. *Omnibus Christianis necessaria! crux, & abnegatio.*

Tota vita Christiani crux esse debet, & abnegatio: nemo autem crucis dulcedinem, & suavitatem non
vit, nisi qui illam intimo animi sensu degustavit. Norunt
experti quanta jucunditate sit plena, nam si modico tem-
pore illis substracta divinâ dispositione fuerit, contristan-
tur, & incident in amaritudines amarissimas. Et mundus
quidem falso judicio homines justos existimat esse infeli-
ces, quia pauperes, afflitti, & vulgo despiciuntur: ipsi
vero se beatos putant, & in cruce gloriantur, quoniam
sibi ex animi sententia omnia contingunt. Si pauperes
sunt, hoc volunt: si afflitti, afflictione lætantur: si à cæ-
teris spernuntur, sperni desiderant. Nulli autem beatio-
res sunt, quam' qui habent quod volunt. Impii vero qui
turpia, & obſcœna ſectantur, tametsi vulgi opinione bea-
ti censeantur, quia habent quod volunt, reverâ tamen
miseri sunt, quia quod volunt nolle deberent. In cruce,
& abnegatione præcipue conſtituit religio Christiana, &
qui aliter Christi doctrinam amplectitur quam' proposi-
to crucis mysterio, ab Evangelij scopo longius aberrat.
Multa Christus occultavit Apostolis, quæ tunc portare
non poterant; sed ipsis adhuc infirmis, & nondum intel-
ligentibus quæ dicebantur, ſe gentibus tradendum ad il-
ludendum, & crucifigendum aperte, & palam pronun-
tiavit. Paulus recens conversis lac potum dedit, non ef-
cam, cujus nondum capaces erant: Christum tamen præ-
dicabat crucifixum, Judæis scandalum, gentibus stulti-
tiam: & cum multa ſciret, ſe nihil ſcire professus est, niſi
Christum, & hunc crucifixum. Vetus Ecclesia plura fidei
mysteria Catechumenis occultabat, ſed nunquam crucem
Christi. Ideo frons Christiani cruce signatur, ne quis ejus

C. Bona Opus. Spirit.

P

ignominiam erubescat. Absit Christiano à in aliquo gloriarri, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, qui factus est nobis sapientia à Deo, & justitia, & sanctificatio. Ipse per crucem redemit nos, nec quisquam potest redemptionis fructu potiri nisi per crucem. Hinc necessitas indispensabilis orta est abnegandi seipsum, quod qui præstare recusat, Christi discipulus esse non potest. *Si quis, inquit, venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.* Et qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. *Luc. 14. 26.* Et apud alium Evangelistam ait, *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Matt. 16. 24.* Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam: qui autem perdidit animam suam propter me, inveniet eam. Non dixit abnegandam duntaxat esse superbiā, crapulam, ebrietatem, luxuriam, divitias, possessiones, & alia, quae extra nos sunt; nam hoc utique tolerabile foret: sed jubet etiam ut abnegemus nos ipsos, proprios scilicet affectus, & quicquid suggerit, & operatur in nobis spiritus Adæ. Hæc omnia prorsus à nobis revellere ac rejicere debemus, & carnem nostram crucifigere cum vitiis, & concupiscentiis suis, vitamque Christi crucifixi in nobis exprimere. Durus est hic sermo carni & sanguini, sed in hoc Christi fides, in hoc salus nostra consistit.

§. IV. Fundamentum vitæ Christianæ est abnegatio.

Abnegatio primus lapis est spirituali ædificio sternendus. Quid enim prosunt altæ de Deo, rebusque divinis speculationes, quid dulcia cum Deo colloquia, quid virtutum exercitationes. si nos ipsos in his quaerimus, & in superbiam elati nos colimus velut idolum, & pharisaico fastu cæteros aspernamur? Sapientior est omnibus Philosophis, qui se stultum credit, gloriosior cunctis